

Ἐκ τῶν κατ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς Γ' Νηστειῶν
Τρίτη

16. «...Τὸ καλόν, ὅπου σοῦ ἔκαμεν ἐμπράκτως...»

«Ἐπειτα, πρόσθεσαι εἰς τὸ καλόν, ὅπου σοῦ ἠθέλησε καὶ τὸ καλόν, ὅπου σοῦ ἔκαμεν ἐμπράκτως καὶ διὰ τῶν ἔργων. Ἄλλα ποῖος ἠμπορεῖ νὰ καταλάβῃ ἐκεῖνο, ὅπου εἶναι ἀκατάληπτον ἢ νὰ μετρήσῃ ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἀμέτρητον; Καὶ τί ἄλλο εἶναι ὅλα τὰ ἀναρίθμητα κτίσματα, οὐράνια καὶ ἐπίγεια, παρὰ τόσαι εὐεργεσίαι τοῦ Θεοῦ, ὅπου σὲ ἔχουν συνθεμένον ὅλον ἐσωτερικῶς καὶ περικυκλωμένον ὅλον ἐξωτερικῶς ἀπὸ κάθε μέρος; Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ὀλιγώτερον. Ὁ αἰώνιος Πατὴρ διὰ νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ μίαν ἄπειρον ἀθλιότητα ὅπου εἶχες εἰς τὸν ἄδην καὶ νὰ σὲ κάμῃ κοινωνόν

μιᾶς ἀπείρου εὐδαιμονίας εἰς τὸν Παράδεισον, **σοῦ ἐχάρισε τὸν θεῖον Υἱόν Του· “Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν”** (Ἰωάν. γ' 16)· **καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτὸ τὸ τέλος ἔδωκε δι' ἐσένα τὴν ἰδικήν Του ζωὴν, τὴν τιμιωτέραν ἀπὸ ὅλαις ταῖς ζωαῖς, ὅσαις εἶναι δυνάμει καὶ ὅσαις εἶναι ἐνεργεῖα, μὲ βίαν τόσων πόνων καὶ ὄνειδισμῶν, ὅπου δὲν τοὺς ἐδοκίμασεν ἄλλος τινὰς ποτὲ εἰς τὸν κόσμον· “Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτὸν”** (Ἰωάν. ιζ' 19), εἶπουν **θουσιάζω**, ὡς ἐρμηνεύει ὁ ἱερὸς Θεοφύλακτος. **Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐσύνδραμεν εἰς αὐτὸ τὸ καλὸν μὲ μίαν ἀπειρον ἀγάπην· “Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν”** (Ρωμ. ε' 5)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π. Γ.», σελ. 130β, 131α)

